

Relationship between Nutritional Status with Self-esteem and Happiness in the Elderly in Health Centers in Amol, Iran 2023

Fatemeh Barzegar¹

Ehteram Sadat Ilali²

Athena Enderami³

Jamshid Yazdani-Charati⁴

¹ MSc student in Gerontology Nursing, Faculty of Nursing & Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

² Associate Professor, Department of Geriatric Nursing, Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

³ Assistant Professore Psychiatry and Behavioral Sciences Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

⁴ Professor, Department of Biostatistics, Faculty of Public Health, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

(Received June 14, 2023; Accepted April 17, 2024)

Abstract

Background and purpose: Aging is said to be a special pattern of natural changes in life that occurs as people age. With increasing age, the elderly suffer from several problems, including a decrease in hope, happiness, and self-esteem, which may affect self-care, especially nutrition. Therefore, the present study was conducted to investigate the relationship between nutrition and self-esteem and happiness of the elderly.

Materials and methods: The present study was a descriptive-analytical study of the correlation type, and following the ethical standards and obtaining informed consent from the company. The research began. Research sampling in this study was by multi-stage method (proportional and simple random). First, among the 18 health centers of Amol city, 7 centers were randomly selected, then again, by simple random and lottery method from among the target population (elderly people), until reaching the desired volume of the study, in 1401. Simple random sampling was done by preparing a list of people eligible for the study in the selected health care center, then we selected the required number of samples by lottery. The inclusion criteria included being over 60 years old, living in Amol City, the absence of problems such as acute mental disability, the absence of cognitive impairment (using AMT, Alzheimer's, and cancer), and the ability to communicate. Non-cooperation during the implementation of the study was considered as an exit criterion. The tools used included demographic questionnaires, cognitive status assessment, elderly depression, happiness, self-esteem, and instrumental activities. The data were analyzed with descriptive (frequency, mean, and standard deviation) and inferential (focal correlation and parameter estimates) tests.

Results: The results showed that the average age of the participants (60 to 81 years) was equal to 65.92 ± 4.64 and the average body mass index of the participants was 23.75 ± 2.54 . 14% of the elderly were underweight and 33% were overweight. 12% were at risk of malnutrition. Most of the elderly had high happiness (99%) and high self-esteem (59%). The correlation coefficient of happiness and self-esteem is 0.378. As a result, in this study, nutrition had no significant relationship with the self-esteem and happiness of the elderly. Also, the results showed that the happiness and self-esteem of the elderly had a significant positive relationship with each other ($P < 0.001$). According to the value of $P > 0.050$, there is no relationship between the self-esteem of the elderly and the total score of the supplementary examination and nutrition. According to the value of $P < 0.050$, it means that there is a relationship between the self-esteem of the elderly and happiness, but by observing the value of $R^2 = 0.045$, this relationship is very insignificant. It can be said that only 4% of self-esteem changes are due to happiness. There is no statistically significant relationship between the family self-esteem component and happiness ($P > 0.05$). In other components of self-esteem, there is a statistically significant relationship with happiness ($P < 0.05$). Also, there is no relationship between happiness with the total score of the supplementary examination and the total score of nutrition, $P > 0.050$.

Conclusion: This research was a descriptive-analytical correlation study. The results of this study showed that there is a relationship between happiness and self-esteem of the elderly. However, there was no statistically significant relationship between self-esteem and nutrition of the elderly. In general, according to the results of this research, it is suggested to pay attention to the role of general self-esteem, social self-esteem, and occupational self-esteem in the happiness of the elderly. Considering the expansion of the elderly population in Iran and the importance of paying attention to the physical and mental health of the elderly, the results of this research can be useful for planning to improve the capabilities of the elderly.

Keywords: nutrition, old age, self-esteem, happiness, vitality

J Mazandaran Univ Med Sci 2024; 34 (232): 109-122 (Persian).

Corresponding Author: Ehteram Sadat Ilali - Faculty of Nursing and Midwifery, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran. (E-mail: : paradis2082000@yahoo.com)

ارتباط وضعیت تغذیه با عزت نفس و شادکامی سالمندان مراکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل، ایران ۱۴۰۱

فاطمهبرزگر^۱
احترام السادات ایلائی^۲
آتنا اندرامی^۳
جمشید یزدانی چراتی^۴

چکیده

سابقه و هدف: سالمندی به الگوی ویژه‌ای از دگرگونی‌های طبیعی زندگی گفته می‌شود که با افزایش سن انسان‌ها پدید می‌آید و با افزایش سن، سالمندان دچار مشکلات متعددی از جمله کاهش امید، شادکامی و عزت نفس می‌شوند که ممکن است مراقبت از خود، به ویژه تغذیه را تحت تأثیر قرار دهد. بنابراین مطالعه حاضر با هدف بررسی رابطه بین تغذیه با عزت نفس و شادکامی سالمندان، انجام پذیرفت.

مواد و روش‌ها: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی-تحلیلی از نوع همبستگی، بود و با رعایت ضوابط اخلاقی و کسب رضایت آگاهانه از شرکت کنندگان، انجام گرفت. نمونه‌گیری پژوهش در این مطالعه، به روش چند مرحله‌ای (نسبتی و تصادفی ساده) بود. ابتدا از بین ۱۸ مرکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل، ۷ مرکز به صورت تصادفی انتخاب شد، سپس مجدداً به صورت تصادفی ساده و به روش قرعه کشی از میان جامعه هدف (افراد سالمند)، تا رسیدن به حجم مورد نظر مطالعه، در سال ۱۴۰۱ انتخاب شدند. نمونه‌گیری تصادفی ساده به این صورت بود که لیستی از افراد واجد شرایط مطالعه در مرکز بهداشتی درمانی منتخب تهیه کرده سپس به روش قرعه کشی تعداد نمونه لازم را انتخاب گردید. معیارهای ورود به مطالعه شامل سن بالای ۶۰ سال، ساکن شهرستان آمل، عدم وجود مشکلاتی نظیر ناتوانی ذهنی حاد، عدم وجود اختلال شناختی (با استفاده از ابزار AMT)، آلزایمر و عدم سرطان و توانایی برقراری ارتباط بود و عدم همکاری در طی اجرای مطالعه به عنوان معیار خروج در نظر گرفته شد. ابزارهای مورد استفاده شامل پرسشنامه‌های جمعیت شناختی، بررسی وضعیت شناختی، افسردگی سالمندان، شادکامی، عزت نفس و فعالیت‌های ابزاری بود. داده‌ها با آزمون‌های توصیفی (فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و استنباطی (همبستگی کانونی و Parameter estimates) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که میانگین سن شرکت کنندگان (۶۰ تا ۸۱ سال) برابر با $65/92 \pm 4/64$ و میانگین شاخص توده بدنی شرکت کنندگان $23/75 \pm 2/54$ بوده است. ۱۴ درصد سالمندان دچار کمبود وزن و ۳۳ درصد نیز اضافه وزن داشتند. ۱۲ درصد در معرض خطر سوء تغذیه قرار داشتند. بیش تر سالمندان دارای شادکامی (۹۹ درصد) و عزت نفس (۵۹ درصد) بالایی بودند و ضریب همبستگی شادکامی و عزت نفس $0/378$ بوده است. در نتیجه در این مطالعه تغذیه با عزت نفس و شادکامی سالمندان ارتباط معنی‌دار نداشت. همچنین نتایج نشان داد که شادکامی و عزت نفس سالمندان با یکدیگر رابطه معنی‌دار مثبت داشتند ($P < 0/01$). با توجه به مقدار $P > 0/05$ یعنی بین عزت نفس سالمندان با امتیاز کل بررسی تکمیلی و تغذیه ارتباط وجود ندارد. با توجه به مقدار $P < 0/05$ یعنی بین عزت نفس سالمندان با شادکامی ارتباط وجود دارد ولی با مشاهده مقدار $r^2 = 0/045$ این ارتباط بسیار ناچیز می‌باشد. می‌توان گفت تنها ۴ درصد از تغییرات عزت نفس به دلیل شادکامی می‌باشد. فقط بین مولفه عزت نفس خانوادگی با شادکامی ارتباط آماری معنادار وجود ندارد ($P > 0/05$). در سایر مولفه‌های عزت نفس با شادکامی ارتباط آماری معنی‌دار وجود دارد ($P > 0/05$). هم چنین بین شادکامی با امتیاز کل بررسی تکمیلی و امتیاز کل تغذیه ارتباط وجود ندارد ($P > 0/05$).

استنتاج: نتایج این مطالعه نشان داد که بین شادکامی و عزت نفس سالمندان ارتباط وجود دارد؛ اما بین عزت نفس و تغذیه سالمندان ارتباط آماری معنی‌داری وجود نداشت. در مجموع با توجه به نتایج این پژوهش پیشنهاد می‌شود به نقش عزت نفس عمومی، عزت نفس اجتماعی و عزت نفس شغلی در شادکامی فرد سالمند توجه شود. با توجه به گسترش جمعیت سالمندان در ایران و اهمیت توجه به سلامت جسمی و روانی سالمندان، نتایج این پژوهش می‌تواند برای برنامه ریزی برای ارتقاء توانمندی سالمندان مفید باشد.

واژه های کلیدی: سالمند، عزت نفس، شادکامی، تغذیه، سرزندگی

E-mail: paradis2082000@yahoo.com

موفق مسئول: احترام السادات ایلائی - ساری: دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دانشکده پرستاری و مامایی نیسبه

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد پرستاری سالمندی، دانشکده پرستاری و مامایی نیسبه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۲. دانشیار، گروه پرستاری سالمندی، دانشکده پرستاری و مامایی نیسبه، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۳. استادیار، مرکز تحقیقات علوم رفتاری و روان پزشکی، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

۴. استاد، گروه آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲۴ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۲/۴/۳ تاریخ تصویب: ۱۴۰۳/۱/۲۹

مقدمه

سالمندی به الگوی ویژه‌ای از دگرگونی‌های طبیعی زندگی گفته می‌شود که با افزایش سن انسان‌ها پدید می‌آید. طبق تعریف سازمان جهانی بهداشت، افراد ۶۰ سال و بالاتر به عنوان سالمند محسوب می‌شوند (۱). افزایش جمعیت سالمندان یکی از مهم‌ترین چالش‌های اجتماعی، اقتصادی و بهداشتی در قرن ۲۱ به شمار می‌رود (۲). آمارهای جهانی پیش‌بینی کرده‌اند که بین سال‌های ۲۰۱۵ تا ۲۰۵۰ جمعیت افراد ۶۰ ساله از ۱۲ به ۲۲ درصد می‌رسد. علاوه بر این تا سال ۲۰۳۰، از هر ۶ نفر در جهان یک نفر ۶۰ ساله یا بیش‌تر خواهد بود. براساس آخرین سرشماری ۹/۷ درصد از جمعیت ایران بالای ۶۵ سال سن دارند. تعداد و نسبت افراد بالای ۶۵ سال به تدریج افزایش می‌یابد (۳). سالمندان به سبب فرآیند سالمندی، چالش‌های متعددی در وضعیت سلامتی، وضعیت تغذیه، وضعیت اقتصادی و مراقبت‌های پزشکی را تجربه می‌کنند (۴، ۵). تغذیه از اجزای مهم حفظ سلامت سالمند بوده به گونه‌ای که مطالعات متعدد نشان داده‌اند نامطلوب بودن وضعیت تغذیه، زمینه ابتلای فرد به بیماری‌های جسمانی مانند استئوآرتریت، دیابت، بیماری‌های قلبی عروقی و پرفشاری خون را فراهم می‌کند (۸-۶).

در دوره سالمندی، نه تنها سلامت جسم بلکه سلامت روان نیز اهمیت زیادی دارد. یکی از متغیرهای مهم در سلامت روان سالمندان، شادکامی است. شادکامی یک نوع هیجان مثبت و احساس رضایت مندی از زندگی محسوب می‌شود که نبودن آن به وجود آورنده احساس افسردگی در فرد خواهد بود (۹، ۱۰). شادکامی چندین جزء اساسی را در بر می‌گیرد. جزء هیجانی که فرد شادکام از نظر خلقی، شاد و خوشحال است، جزء اجتماعی که فرد شادکام از روابط اجتماعی خوبی با دیگران برخوردار است و می‌تواند از آن‌ها حمایت اجتماعی دریافت کند و سرانجام جزء شناختی که باعث می‌شود فرد شادکام اطلاعات را به روش خاصی پردازش کرده، مورد تعبیر و تفسیر قرار دهد که در نهایت باعث احساس

شادی و خوش‌بینی در وی می‌گردد (۱۱). با افزایش سن، سالمندان دچار مشکلات متعددی از جمله کاهش امید، شادکامی و کاهش عزت نفس می‌شوند و فرد سالمند در معرض مشکلاتی چون گوشه نشینی و انزوا قرار می‌گیرد (۴). در مطالعه دیگری بیان شده که روزنبرگ، عزت نفس را برداشت شخص از خود و تایید و یا عدم تایید خود تعریف می‌کند (۱۲). عزت نفس قوی، پیش‌بینی‌کننده شادکامی بوده و می‌توان گفت شادکامی از پیامدهای عزت نفس بالا است (۱۳). با توجه به افزایش روزافزون جمعیت سالمندان و اهمیت سلامت آنان، انجام پژوهش در زمینه سلامت جسمانی، روانی و عاطفی این گروه سنی و عوامل موثر بر آن، می‌تواند جزو اولویت‌های پژوهشی حوزه سلامت باشد. با شناخت رفتارهای تغذیه‌ای سالمندان، ضمن جایگزینی رفتارهای تغذیه‌ای صحیح، می‌توان زمینه را برای ارتقاء سلامت این افراد فراهم نمود. در ایران تا جایی که محقق در موتور جستجوهای مختلف بررسی نمود تاکنون مطالعه‌ای پیرامون ارتباط بین این سه متغیر (تغذیه، عزت نفس و شادکامی) با هم انجام نگردیده بود. پژوهش حاضر با هدف پر کردن این خلا پژوهشی طراحی گردید. به علاوه در صورت تداوم افزایش جمعیت و انفجار جمعیت در سال ۱۴۱۰ در کشور ایران توجه کافی به ابعاد جسمی، روانشناختی، اجتماعی و معنوی سالمندان ضروری است (۱۴، ۱۵). با توجه به آنچه بیان شد این پژوهش با هدف بررسی ارتباط بین وضعیت تغذیه با عزت نفس و شادکامی در سالمندان انجام شد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی - تحلیلی از نوع همبستگی است که به منظور بررسی ارتباط وضعیت تغذیه با شادکامی و عزت نفس سالمندان، در سال ۱۴۰۱ انجام شد. پس از طی مراحل قانونی و اخذ مجوز لازم از کمیته اخلاق در پژوهش دانشگاه علوم پزشکی مازندران با کد اخلاق IR.MAZUMS.REC.1401.11886 و رعایت

ضوابط اخلاقی و کسب رضایت آگاهانه کتبی از شرکت کنندگان، پژوهش شروع شد. جامعه آماری پژوهش افراد ۶۰ سال و بالاتر در مراکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل بودند. نمونه گیری پژوهش در این مطالعه، به روش چند مرحله‌ای (نسبتی و تصادفی ساده) بود. ابتدا از بین ۱۸ مرکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل، ۷ مرکز به صورت تصادفی انتخاب شد، سپس سالمندان تحت پوشش این مراکز با استفاده از اعداد خروجی نرم‌افزار رند بیت وین اکسل به صورت تصادفی انتخاب و در صورت داشتن شرایط ورود به پژوهش و اعلام رضایت، تا رسیدن به حجم نمونه مورد نظر وارد مطالعه شدند. در صورت عدم پاسخگویی با شماره تلفن قبلی شماره به دست آمده از نرم‌افزار تماس گرفته شد. برای تعیین حجم مورد نیاز مطالعه، با استفاده از مطالعه ارسلائی و همکاران و در نظر گرفتن میانگین و انحراف معیار سوء تغذیه در سالمندان که برابر با $7/9 \pm 1/12$ بوده است، درصد خطای ۵ درصد و دقت $0/05$ ، با فرمول زیر حجم نمونه ۳۶۶ نفر در نظر گرفته شد (۱۶).

$$n = \frac{(Z_{\frac{\alpha}{2}} + Z_{\beta})^2}{\omega^2} + 3 = 174$$

$$174 \times 1.2 = 210$$

$$\alpha = 0.05, \beta = 0.1, \rho = 0.24, \omega = \frac{\ln(\frac{1+\rho}{1-\rho})}{2} = 0.24$$

معیارهای ورود به مطالعه شامل افراد ۶۰ سال و بالاتر تحت پوشش مراکز فوق‌الذکر، تمایل به شرکت در مطالعه، عدم وجود مشکلاتی نظیر ناتوانی ذهنی حاد، عدم وجود اختلال شناختی، آلزایمر، عدم ابتلا به افسردگی شدید (≥ 12 نمره پرسشنامه افسردگی سالمندان)، عدم ابتلا به سرطان و توانایی برقراری ارتباط به زبان فارسی بود (۱۷، ۱۸). عدم همکاری در طی اجرای مطالعه به عنوان معیار خروج در نظر گرفته شد. داده‌های مطالعه با استفاده از پرسشنامه جمعیت شناختی، پرسشنامه استاندارد تغذیه سالمندان، پرسشنامه کوتاه شده وضعیت شناختی، مقیاس افسردگی سالمندان، پرسشنامه عزت

نفس کوپر اسمیت ۱۹۶۷، پرسشنامه شادکامی آکسفورد ۱۹۸۹ و پرسشنامه استقلال سالمندان جمع‌آوری شد. پرسشنامه جمعیت شناختی که شامل اطلاعات جمعیتی شرکت کنندگان (شامل: جنسیت، سن، محل سکونت فرد، میزان تحصیلات، شغل فرد، ابتلا به بیماری‌های مزمن (بیماری‌های قلبی عروقی، دیابت و بیماری کلیوی)، مصرف داروها و همراهان زندگی سالمند) بود. برای ارزیابی تغذیه فرد از پرسشنامه استاندارد تغذیه سالمندان (Mini Nutritional Assessment (MNA) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۱۸ سوال خوشه‌ای در چهار بخش شامل ارزیابی تن‌سنجی (وزن، قد و کاهش وزن)، ارزیابی کلی (وضعیت زندگی، استفاده از دارو، تحرک)، بررسی رژیم غذایی (تعداد وعده‌های غذایی، مواد غذایی و مایعات مصرفی و استقلال در غذا خوردن) و ارزیابی ذهنی (ادراک فرد از سلامت و وضعیت تغذیه) می‌باشد. همچنین این ابزار شامل دو بخش غربالگری و تکمیلی است. بخش غربالگری شامل شش سوال است که همه افراد به آن پاسخ می‌دهند. پاسخ‌دهنده در صورت کسب امتیاز ≤ 12 دارای وضعیت تغذیه طبیعی در نظر گرفته می‌شود، در حالی که نمره ≥ 11 نشان‌دهنده خطر سوء تغذیه است. از سوی دیگر، بخش تکمیلی (سوالات ۷-۱۸) فقط برای سالمندانی تکمیل می‌شود که در بخش غربالگری نمره ≥ 11 را کسب می‌کنند. نمره > 17 نشان‌دهنده سوء تغذیه یا کمبود انرژی دریافتی است. امتیاز ۱۷-۲۳/۵ نشان‌دهنده خطر سوء تغذیه و نمره ≤ 24 نشان‌دهنده وضعیت تغذیه خوب است. حداکثر امتیاز این بخش ۳۰ است (۱۹). روایی و پایایی این ابزار در مطالعات مختلف انجام و پایایی این ابزار با آلفای کرونباخ $0/80$ در سالمندان تایید شد (۲۰-۲۲). پایایی این ابزار در ایران نیز با آلفای کرونباخ $0/74$ مورد تایید قرار گرفت (۲۳). پرسشنامه کوتاه شده وضعیت شناختی (AMT) Abbreviated Mental Test به منظور بررسی اختلال شناختی استفاده شد. این آزمون، یک پرسشنامه ۱۰ سوالی با نمره‌دهی صفر تا ده می‌باشد. پاسخ سوالات

به صورت دو جوابی (بلی/خیر) بود. نمره ۷ و بالاتر نشان دهنده عدم اختلال شناختی در فرد است. پایایی نسخه فارسی این پرسشنامه در مطالعه فروغان و همکاران (سال) برابر با ۰/۸۹ و روایی افتراقی آزمون برای تشخیص افراد بدون اختلال شناختی ۵/۹۶ (۲/۲۹) و با اختلال شناختی ۷/۳۵ (۲/۳۳) مناسب بوده است (۲۴). چنانچه فرد نمره‌ای کم‌تر از ۷ کسب می‌نمود از مطالعه کنار گذاشته و فرد دیگری جایگزین می‌شد (۲۴). هم‌چنین از مقیاس افسردگی سالمندان Geriatric Depression scale (GDS) به منظور ارزیابی افسردگی در سالمندان استفاده شد. این مقیاس، ابزار مناسبی جهت تشخیص علائم افسردگی در سالمندان است که در محیط‌های متعدد درمانگاهی و غیر درمانگاهی اعتباریابی شده است. پایایی این مقیاس با روش بازآمایی با ضریب آلفا کرونباخ ۰/۸۵ به دست آمد (۲۵).

در مطالعه مینایی و همکاران (۱۳۹۷) روایی سازه پرسشنامه با دو روش روایی همگرایی و تحلیل عاملی اکتشافی انجام و چهار عامل شناسایی شد که در مجموع ۳۶ درصد کل واریانس را تبیین نمودند (۱۸). در فرم کوتاه ۱۵ سوالی دامنه‌ی نمرات بین ۱۵-۰ است، نمره بین ۰ تا ۴ عدم وجود افسردگی، نمره ۹-۵ افسردگی خفیف، نمره ۹ تا ۱۱ افسردگی متوسط و ۱۲ تا ۱۵ نشان دهنده افسردگی شدید می‌باشد. سوالات دارای پاسخ صفر و یک (بلی/خیر) است (۲۶، ۲۵).

از پرسشنامه عزت نفس کوپر اسمیت ۱۹۶۷ Self Stearn Inventory (SEI) برای ارزیابی عزت نفس افراد تحت مطالعه استفاده گردید. این پرسشنامه شامل ۵۸ سوال است که به صورت بلی/خیر پاسخ داده شد. در این آزمون حداقل نمره فرد صفر و حداکثر ۵۰ (به استثنای دروغ سنج) است. پرسشنامه فوق دارای ۶ زیر مقیاس، زیر مقیاس عمومی ۲۶ سوال، زیر مقیاس اجتماعی ۸ سوال، زیر مقیاس خانوادگی ۸ سوال، زیر مقیاس آموزشی یا شغلی ۸ سوال و زیر مقیاس دروغ ۸ سوال، می‌باشد. نمرات زیر مقیاس‌ها و هم‌چنین نمره کلی، امکان مشخص کردن زمینه‌ای را که در آن افراد واجد

تصویر مثبتی از خود هستند، فراهم می‌سازد (۲۷). کسب نمره بیش‌تر از میانگین، نشان‌دهنده عزت نفس بالا و نمره کم‌تر از میانگین، نشان‌دهنده عزت نفس پایین است. پایایی پرسشنامه به روش آلفا کرونباخ در مطالعه صادقی و همکاران (۱۴۰۱) برابر با ۰/۹ و هم‌چنین روایی آن به روش تحلیل عاملی اکتشافی با سه عامل تایید شد (۲۸). برای ارزیابی شادکامی از پرسشنامه شادکامی آکسفورد ۱۹۸۹ Oxford Happiness Inventory (OHA) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۲۹ گویه با طیف لیکرت چهارتایی (نمره صفر تا سه) و نمره کل بین ۰ تا ۸۷ می‌باشد که به سنجش میزان شادکامی افراد سه مولفه درجه خلق مثبت، میانگین سطح رضایت در طول یک دوره، نداشتن احساس منفی می‌پردازد. نمره نقطه برش ۴۰ تا ۴۲ و نمرات بالاتر نشان دهنده شادکامی بیش‌تر فرد می‌باشد. آرگیل و همکاران (۱۹۸۹) پایایی این ابزار را به روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ و پایایی بازآزمایی آن را پس از ۷ هفته ۰/۷۸ گزارش کرده‌اند (۲۹). هم‌چنین، در ایران نیز ضریب روایی آن را معادل ۰/۹۳ و پایایی آن را ۰/۹۲ گزارش شده است (۳۱، ۳۰). در مجموع، پرسشنامه‌ها به صورت شفاهی، چهره به چهره و فردی توسط محقق تکمیل و به سالمندان اطمینان داده شد که اطلاعات آن‌ها در پرسشنامه‌ها کاملاً محرمانه باقی می‌ماند.

پرسشنامه استقلال سالمندان (IADL) Instrumental Activity of Daily Living به منظور بررسی استقلال سالمندان در فعالیت‌های روزمره زندگیشان مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه شامل ۷ آیتم است. اجزای این پرسشنامه شامل، استفاده از تلفن، مصرف دارو، آماده ساختن غذا، انجام کارهای منزل، خرید مایحتاج زندگی، استفاده از وسایط نقلیه و کنترل دخل و خرج می‌باشد. نمره گذاری این پرسشنامه به این صورت است که هر آیتم دارای سه گزینه وابسته (صفر امتیاز)، نیازمند کمک (۱ امتیاز) و مستقل (۲ امتیاز) است. نمره کلی IADL از صفر تا ۱۴ است و نمره صفر تا ۶ به عنوان وابسته، ۷ تا ۱۰ به عنوان نیازمند کمک و

۱۱ تا ۱۴ به عنوان مستقل طبقه‌بندی می‌شود. پایایی، حساسیت و ویژگی این پرسشنامه به ترتیب برابر با ۰/۸۵، ۰/۷۱ و ۰/۷۵ برآورد گردیده است (۳۲). شاخص روایی محتوای ابزار بیش‌تر از ۰/۸۲ به‌دست آمد و نتایج روایی گروه‌های شناخته شده نیز نشان داد که ابزارهای مورد بررسی قادر به متمایز ساختن گروه‌های سنی مختلف بودند (۳۲).

تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزار SPSS 22 انجام شد. نرمال بودن داده‌ها با استفاده از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف بررسی شد. نتایج با استفاده از آزمون‌های آماری توصیفی (جدول توزیع فراوانی، میانگین و انحراف معیار) و استنباطی گزارش شد. بررسی همبستگی بین تغذیه با عزت نفس و شادکامی در سالمندان با استفاده از آزمون همبستگی کانونی و برای بررسی همبستگی بین مولفه‌های عزت نفس با شادکامی از آزمون Parameter estimates استفاده شده است ($P < 0/001$). در واقع بین مولفه‌های عزت نفس و شادکامی ارتباط معنی‌دار آماری وجود دارد.

یافته‌ها

نتایج تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد که میانگین و انحراف معیار سن شرکت‌کنندگان (۶۰ تا ۸۱ سال) برابر با $64/64 \pm 9/26$ سال بود. هم‌چنین، نتایج نشان داد ۱۲ درصد سالمندان در معرض خطر سوءتغذیه قرار داشتند و بیش‌تر آن‌ها دارای شادکامی (۹۹ درصد) و عزت نفس (۵۹ درصد) بالایی بودند. سایر مشخصات متغیرها در جدول شماره ۱ گزارش شده است.

نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان داد توزیع داده‌ها نرمال بود. امتیاز وضعیت تغذیه، عزت نفس، شادکامی و مولفه‌های آن‌ها در شرکت‌کنندگان در جدول شماره ۲ گزارش شده است. نتایج آزمون Anova نشان داد امتیاز کل تغذیه سالمندان ($P < 0/005$) و امتیاز کل بررسی تکمیلی تغذیه ($P < 0/007$) با متغیر شغل رابطه معنادار آماری داشتند؛ اما فقط امتیاز کل

تغذیه سالمندان با متغیر تحصیلات رابطه آماری معنادار داشت ($P < 0/01$) و ارتباط معنی‌دار دیگری بین سایر متغیرهای جمعیت شناختی با تغذیه وجود نداشت.

جدول شماره ۱: مشخصات جمعیت‌شناختی و وضعیت تغذیه، شادکامی، عزت نفس و افسردگی سالمندان تحت پوشش مراکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل ($n=366$)

درصد (تعداد)	متغیرهای جمعیت شناختی	
۱۸۸ (۵۱/۴)	مرد	جنسیت
۱۷۸ (۴۸/۶)	زن	
۱۷۸ (۴۸/۶)	۶۰-۶۴	سن (سال)
۱۵۰ (۴۱/۱)	۶۵-۷۴	
۳۸ (۱۰/۳)	≥ 75	
۲۶۵ (۷۲/۶)	متاهل	وضعیت تاهل
۱۰۱ (۲۷/۴)	همسر مرده طلاق گرفته	
۳۷ (۱۰/۱)	یسواد	سطح تحصیلات
۲۴۷ (۶۷/۴)	زیر دیپلم	
۶۹ (۱۸/۹)	دیپلم	
۱۳ (۳/۶)	تحصیلات دانشگاهی	
۴۷ (۱۲/۸)	بیکار/بازنشسته	وضعیت اشتغال
۴۷ (۱۲/۸)	کارمند	
۱۹۵ (۵۳/۴)	آزاد/کشاورز/ادامدار	
۷۷ (۲۱/۰)	خانه دار	
۱۹۳ (۵۲/۷)	شهر	محل سکونت
۱۷۳ (۴۷/۳)	روستا	
۱۲۱ (۳۳/۱)	با همسر	همراهان زندگی سالمند
۶۹ (۱۸/۹)	همسر-فرزند	
۷۵ (۲۰/۵)	همسر-فرزند-نوه	
۱۰۱ (۲۷/۶)	فرزند	
۵۴ (۱۶)	قلبی	بیماری زمینه ای
۷۹ (۲۱/۵)	دیابت	
۸۰ (۲۳/۸)	کلوی	
۱۲۳ (۳۶/۶)	بدون بیماری	
۸۵ (۲۳/۹)	< 2	تعداد بیماری زمینه ای
۱۲۸ (۳۵/۱)	≥ 2	
۵۲ (۱۴)	< 21	شاخص توده بدنی (kg/m^2)
۱۹۵ (۵۳)	۲۵-۲۱	
۱۱۹ (۳۳)	> 25	
۵ (۱/۴)	بدون افسردگی (۰-۴)	وضعیت افسردگی*
۲۱۱ (۵۷/۶)	افسردگی خفیف (۵-۸)	
۱۵۰ (۴۱)	افسردگی متوسط (۹-۱۱)	
۰	دچار سوءتغذیه (< 17)	وضعیت تغذیه**
۴۵ (۱۲)	در خطر سوء تغذیه (۱۷-۲۳/۵)	
۳۲۱ (۸۸)	نرمال (≥ 24)	
۵ (۱)	< 42	شادکامی کلی***
۳۶۱ (۹۹)	≥ 42	
۰	عزت نفس پایین ($< 16/65$)	عزت نفس کلی****
۱۵۰ (۴۱)	عزت نفس متوسط (۱۶/۶۵-۳۳/۳)	
۲۱۶ (۵۹)	عزت نفس بالا ($> 33/3$)	
۰	وابسته (۰-۶)	استقلال سالمندان*****
۵۱ (۱۳/۹)	نیازمند کمک (۷-۱۰)	
۳۱۵ (۸۶/۱)	مستقل (۱۱-۱۴)	

*: پرسشنامه افسردگی سالمندان ****: پرسشنامه عزت نفس کوپر اسمیت

** : پرسشنامه تغذیه سالمندان *****: پرسشنامه فعالیت‌های ابزاری

***: پرسشنامه شادکامی آکسفورد

بحث

این پژوهش با هدف تعیین رابطه وضعیت تغذیه با عزت نفس و شادکامی در سالمندان انجام شد. نتایج مطالعه حاضر نشان داد که بیش تر سالمندان شرکت کننده وضعیت تغذیه ای مناسبی داشتند. در حالی که این نتیجه مغایر با نتایج مطالعاتی در چین (۲۰۲۳)، ایران (۱۴۰۰، ۱۴۰۱) و نروژ (۲۰۲۳) است که شیوع سوء تغذیه در سالمندان را با آمار بالایی نشان می دهد (۳۵، ۳۳-۳۵). این مغایرت می تواند به دلیل بستر فرهنگی و اقتصادی مناسب شهرستان آمل باشد که مطالعه حاضر در آن انجام شده و سالمندان نسبت به برخی از مناطق و جوامع دیگر دارای تمکن مالی و رژیم غذایی غنی تر هستند. هم چنین به این علت که اکثر سالمندان مشارکت کننده در این مطالعه، دارای استقلال مناسب و هم چنین در جمع خانوادگی بودند، ممکن است نسبت به گروه های سالمندان در مطالعات دیگر از تغذیه بهتری برخوردار بوده باشند.

اکثر سالمندان شرکت کننده در این مطالعه از عزت نفس بالایی برخوردار بودند. این نتیجه با نتایج برخی از مطالعات که در ایران (۱۴۰۱)، آمریکا (۲۰۲۰) و استرالیا (۲۰۲۰) انجام شده است؛ همسو است که نشان می دهد سالمندان دارای عزت نفس بالایی بودند (۳۸-۳۶). در حالی که مطالعاتی در کرواسی (۲۰۲۱) و هم چنین مطالعات مرور سیستماتیک و متاآنالیز انجام شده در ایتالیا (۲۰۲۲) و فرانسه (۲۰۲۱) نشان می دهد افزایش سن سبب کاهش عزت نفس سالمندان شده است (۴۱-۳۹). در تبیین این مغایرت ها می توان گفت عوامل مختلفی بر عزت نفس سالمندان موثر است، که می توان به شادکامی و رضایت از زندگی اشاره کرد و از آنجایی که سالمندان شرکت کننده در مطالعه حاضر از شادکامی و رضایت زندگی بالایی برخوردار بودند، این نتیجه قابل توجیه است. تفاوت میزان عزت نفس در کشورهای مختلف، لزوم انجام بررسی های بیش تر را نشان می دهد و از طرفی چون مفاهیم روانشناختی مانند عزت نفس وابسته به بستر هستند؛ تحت تاثیر شرایط حاکم بر آن جامعه

بر اساس نتایج، بین عزت نفس و شادکامی سالمندان با امتیاز کل بررسی تکمیلی تغذیه ارتباط وجود نداشت (جدول شماره ۳).

نتایج نشان داد که مولفه های عزت نفس عمومی و عزت نفس اجتماعی با وضعیت تاهل، محل سکونت و همراهان زندگی ارتباط آماری معنی داری داشتند؛ و هم چنین با توجه به نتایج آزمون Anova، فقط مولفه عزت نفس اجتماعی سالمندان با متغیر شغل رابطه آماری معنی دار داشت ($P < 0.05$). هم چنین، بین شادکامی با همراهان زندگی ارتباط آماری معناداری وجود داشت ($P < 0.01$). با توجه به جدول شماره ۴، فقط بین مولفه عزت نفس خانوادگی با شادکامی ارتباط آماری معنی دار وجود نداشت؛ اما سایر مولفه های عزت نفس با شادکامی ارتباط آماری معنی دار داشتند ($P < 0.01$).

جدول شماره ۲: امتیاز وضعیت تغذیه، عزت نفس، شادکامی و مولفه های آن ها در سالمندان تحت پوشش مراکز بهداشتی درمانی شهرستان آمل

مؤلفه	میانگین	کراهه پایین	کراهه بالا
امتیاز کل تغذیه	$12/31 \pm 0/76$	۱۲/۲۴	۱۲/۳۹
امتیاز بررسی تکمیلی	$13/13 \pm 1/13$	۱۳/۱۲	۱۳/۳۴
امتیاز کل تغذیه و بررسی تکمیلی	$25/55 \pm 1/54$	۲۵/۴۰	۲۵/۷۰
عزت نفس کل	$26/59 \pm 2/97$	۲۶/۳۰	۲۶/۸۸
عزت نفس عمومی	$13/10 \pm 2/18$	۱۲/۸۹	۱۳/۳۱
عزت نفس خانوادگی	$4/55 \pm 1/58$	۴/۳۹	۴/۷۰
عزت نفس اجتماعی	$4/44 \pm 1/04$	۴/۳۴	۴/۵۵
عزت نفس شغلی	$4/49 \pm 0/98$	۴/۳۹	۴/۵۸
شادکامی	$52/32 \pm 4/58$	۵۱/۸۸	۵۲/۷۷
رضایت زندگی	$23/47 \pm 2/78$	۲۳/۲۰	۲۳/۷۴
رضایت ذهنی	$8/95 \pm 1/99$	۸/۷۶	۹/۱۵
احترام خود	$9/00 \pm 1/77$	۸/۸۳	۹/۱۸
خلق مثبت	$5/68 \pm 1/41$	۵/۵۴	۵/۸۲
انرژی مثبت	$5/20 \pm 1/29$	۵/۰۷	۵/۳۲

جدول شماره ۳: بررسی همبستگی بین تغذیه با عزت نفس و شادکامی سالمندان شرکت کننده در مطالعه

متغیر ها	میزان ضریب همبستگی	سطح معنی داری
تغذیه	۰/۱۳۹	۰/۰۰۱
شادکامی	۰/۳۷۸	

جدول شماره ۴: بررسی ارتباط بین مولفه های عزت نفس با شادکامی در سالمندان شرکت کننده در مطالعه

مؤلفه های عزت نفس	شادکامی	B	خطای معیار	سطح معنی داری
عزت نفس عمومی	شادکامی	۰/۱۹۱	۰/۰۴۴	< 0.001
عزت نفس خانوادگی	شادکامی	۰/۰۲۸	۰/۰۲۵	< 0.001
عزت نفس اجتماعی	شادکامی	۰/۰۵۲	۰/۰۱۲	< 0.001
عزت نفس شغلی	شادکامی	۰/۰۸۵	۰/۰۱۵	< 0.001

parameter estimates test

قرار دارند. شادکامی متغیر دیگری بوده است که در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفته و نتایج نشان داد که اکثر سالمندان از شادکامی بالایی برخوردار بوده‌اند و بالاترین میانگین نیز مربوط به زیر مقیاس رضایت از زندگی بوده است. اما نتایج مطالعاتی در مالزی (۲۰۲۱)، تایلند (۲۰۱۰) نشان داد که میزان شادکامی با افزایش سن کاهش می‌یابد که ناهمسو با نتایج مطالعه حاضر می‌باشد (۴۳،۴۲). در تبیین بالا بودن میزان شادکامی در شرکت کنندگان این مطالعه با وجود سالمند بودن می‌توان گفت، به نظر می‌رسد با توجه به شرایط زندگی و فرهنگی - اقتصادی شرکت کنندگان میزان رضایت از زندگی در آن‌ها بالاتر باشد و همان‌طور که یافته‌ها نیز میزان عزت نفس بالا را در آن‌ها تایید می‌کند و این متغیرها با شادکامی ارتباط نزدیک دارند؛ بعلاوه براساس مطالعه‌ای در ایران (۱۳۹۱) میزان شادکامی در افراد شهرهای کوچک بالاتر است (۴۴).

نتایج نشان داد ۵۷/۶ درصد سالمندان دچار افسردگی خفیف بوده‌اند و ۴۱ درصد نیز از افسردگی متوسط رنج می‌بردند. نتایج مطالعه‌ای متاآنالیز در ایران (۲۰۲۱) در خصوص شیوع افسردگی در سالمندان نشان داده است که شیوع افسردگی در سالمندان ایران ۱۵ درصد، هند ۳۴/۴ درصد، چین ۲۲/۷ درصد و سریلانکا ۲۷/۸ درصد اعلام شده است؛ اما در این مطالعات درجه افسردگی گزارش نشده است (۴۵). به هر حال نتیجه مطالعه حاضر می‌تواند زنگ خطری برای خانواده‌ها و مسئولین باشد تا با غربالگری و پیشگیری به موقع از عوارض جبران ناپذیر آن بکاهند. با این حال در مطالعه کنونی بیش‌تر سالمندان به لحاظ انجام امور زندگی مستقل بودند و نمره عزت نفس و شادکامی آن‌ها قابل قبول بوده است. لازم است بررسی‌های بیش‌تری در خصوص وجود چگونگی ارتباط بین این متغیرها و نیز عوامل نهفته ایجاد افسردگی در این قشر انجام شود.

افته‌های پژوهش کنونی نشان دادند که ارتباط آماری معناداری بین تغذیه سالمندان با مولفه‌های عزت

نفس (عزت نفس عمومی، عزت نفس خانوادگی، عزت نفس اجتماعی و عزت نفس شغلی) وجود نداشت. در مطالعه‌ای که در ایران (۱۴۰۰) انجام شد نقش واسطه‌ای عزت نفس در رابطه بین حمایت اجتماعی با خستگی عاطفی و بهزیستی روانشناختی تایید شده است و بهزیستی روانشناختی منجر به خود مراقبتی بالاتر به‌ویژه در زمینه تغذیه می‌شود (۴۶). هم‌چنین مطالعه‌ای در لهستان (۲۰۲۲) نشان داد که بین عزت نفس و سطح عملکرد زیستی - روانی - اجتماعی رابطه وجود داشت (۴۷،۴۸). هم‌چنین نتایج مطالعه‌ای در ایران (۱۴۰۱) نشان داد که بین سبک زندگی سالم، عزت نفس و سرزندگی ذهنی رابطه مستقیم و معنی‌دار وجود دارد (۴۹). در مطالعه دیگری نیز که در ایران (۱۳۸۷) انجام شد ارتباط معنادار بین میزان پرخوری و کم‌خوری روانی با عزت نفس وجود داشت و نتایج این مطالعات با مطالعه کنونی همسو نیست (۵۰). در تبیین این نتیجه علاوه تفاوت بستر مطالعه با سایر مطالعات به نظر می‌رسد با توجه به این که مطالعات انجام شده بر روی قشر غیر سالمند بوده است رابطه مثبتی را بین تغذیه و عزت نفس نشان داده است؛ اما با توجه به نتایج متفاوت به‌دست آمده در مطالعه کنونی؛ براساس بررسی متون می‌توان گفت سالمندان به خردی رسیده‌اند که عزت نفس آن‌ها می‌تواند برگرفته از عوامل متعدد دیگری باشد. هم‌چنین یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که ارتباط آماری معناداری بین شادکامی با تغذیه سالمندان وجود ندارد. این یافته با نتایج مطالعات انجام شده در آمریکا (۲۰۱۸) و ایتالیا (۲۰۲۳) همسو نیست (۵۱،۵۲). نتایج مطالعه‌ای در فنلاند (۲۰۱۸) نشان داد که مصرف میوه و سبزیجات باعث افزایش شادکامی در سالمندان می‌گردد و هم‌چنین دریافت مواد غذایی (کالری دریافتی) روزانه و وزن فرد با شادکامی رابطه معکوس دارد (۵۳). تفاوت در یافته مطالعه کنونی با سایر مطالعات می‌تواند حاکی از تفاوت فرهنگی و جغرافیایی باشد. پیشنهاد می‌شود در این زمینه در ایران مطالعات بیش‌تری صورت گیرد. علاوه بر این یافته‌های پژوهش

حاضر نشان داد که ارتباط آماری معناداری بین شادکامی با عزت نفس وجود داشت؛ این یافته با نتایج مطالعه ای در مالزی (۲۰۲۲) که نشان داده است عزت نفس درک شده در پیش بینی شادی نقش دارد همسو است (۵۴).

نتایج مطالعه ای در ایران (۱۳۹۵) حاکی از آن است که ۴۲ درصد از شادکامی را می توان براساس عزت نفس پیش بینی کرد؛ بنابراین با بهبود عزت نفس در سالمندان می تواند شادکامی آن ها را افزایش داد (۵۵). در مطالعه ای در تایلند (۲۰۰۹) نیز عزت نفس، حمایت اجتماعی و روابط خانوادگی به عنوان عوامل مهم مؤثر بر شادکامی زندگی زنان سالمند گزارش شده است و این یافته ها با نتایج مطالعه کنونی همسو است (۵۶). در تبیین رابطه معنی دار بین شادکامی با عزت نفس می توان گفت که سالمندانی که از عزت نفس بالایی برخوردارند، ارزش بالایی برای خویش قائل هستند، به صورت بالقوه ذهن گشوده تر داشته، رفتارهای مناسبی از خویش نشان داده و ارتباط خوبی با اطرافیان برقرار می کنند و این امر منجر به افزایش شادکامی آن ها می شود. در مقابل مطالعه ای در چین (۲۰۰۶) نشان داده است برخی افراد شادکام عزت نفس پایینی دارند. طبق دیدگاه آن ها افراد دارای عزت نفس بالا ممکن است احساس کنند که علی رغم استعداد، هوش، مهارت و انگیزه بالا، به اهداف خویش و آنچه در زندگی به دنبال آن بوده اند دست نیافته اند (۵۷). هم چنین در مطالعه حاضر، در بخش مولفه های عزت نفس، فقط بین مولفه عزت نفس خانوادگی با شادکامی ارتباط آماری معنادار وجود نداشت؛ اما نتایج مطالعه ای در تایلند (۲۰۰۹) با این یافته همسو نیست (۵۶). در تبیین یافته مطالعه حاضر، می توان گفت که در گذشته خانواده تکیه گاه مهمی برای سالمندان بوده، اما امروزه با تغییرات جمعیتی، اقتصادی و اجتماعی این موضوع روز به روز کم تر می شود که این امر می تواند عدم وجود ارتباط معنی دار بین عزت نفس خانوادگی با شادکامی در سالمندان را تشریح کند. در خصوص معنی داری سایر مولفه های عزت نفس با

شادکامی، مطالعه ای نشان داد که دریافت حمایت عاطفی و مشارکت اجتماعی فعال سالمندان باعث افزایش سطح شادکامی آن ها می شود (۵۸). هم چنین، عزت نفس شغلی می تواند بر شادکامی سالمندان تاثیر گذار باشد و این یافته ها با نتایج مطالعه حاضر همسو است (۴۳). در تبیین رابطه بین برخی از مولفه های عزت نفس (عزت نفس عمومی، عزت نفس اجتماعی و عزت نفس شغلی) با شادکامی می توان گفت تعدادی از مطالعات نشان می دهند که دوستی های صمیمی می توانند به کاهش استرس و جلوگیری از پریشانی ناشی از تنهایی، اضطراب، کسالت و از دست دادن عزت نفس و افزایش شادکامی کمک کنند. افراد با عزت نفس بالا شکست را به عنوان یک چالش درک می کنند تا تهدید؛ و از آن جا که عزت نفس با خوش بینی و عدم ناامیدی نیز ارتباط زیادی دارد، افرادی که عزت نفس بالایی دارند بسیار پیگیر هستند و حتی پس از شکست به راحتی امید خود را از دست نداده و شادکامی خود را حفظ می کنند (۵۹، ۶۰).

هم چنین یافته های مطالعه کنونی نشان داده است که از میان متغیرهای جمعیت شناختی فقط امتیاز کل تغذیه سالمندان با تحصیلات رابطه آماری معنادار داشت که مطالعه ای در چین (۲۰۱۳) هم نشان داده است آموزش سالمندان عامل کلیدی بر آگاهی و رفتار تغذیه ای آن ها است (۶۱). در خصوص عدم معناداری سایر متغیرهای جمعیت شناختی با تغذیه، یافته های مطالعات مختلفی که در نروژ (۲۰۲۲)، هلند (۲۰۲۲) و ایرلند (۲۰۲۱) انجام شده است؛ با نتایج مطالعه حاضر مغایرت دارد (۶۴-۶۲). این اختلاف ممکن است به علت تفاوت در بافت فرهنگی اقتصادی و اجتماعی افراد در کشور ایران و سایر کشورها باشد. هم چنین با توجه به وابسته به بستر بودن این متغیرها جهت افزایش دقت و اعتبار داده ها به منظور قابلیت تعمیم پذیری، انجام مطالعات دیگر در سایر مناطق کشور هم ضروری به نظر می رسد.

از محدودیت های مطالعه، خستگی در حین مصاحبه برای سالمندان مطرح بود که در بین مصاحبه زمانی برای

استراحت سالمندان تدارک دیده شد.

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که تغذیه با عزت نفس و شادکامی سالمندان ارتباط نداشت. اما بین تغذیه و تحصیلات سالمندان ارتباط وجود داشت. بنابراین افزایش آگاهی و آموزش‌های مناسب می‌تواند در روند بهبود تغذیه و پیشگیری از سوء تغذیه سالمندان موثر باشد. همچنین نتایج نشان داد که شادکامی و عزت نفس سالمندان با یکدیگر رابطه معنادار مثبت داشتند. نکته مورد توجه در این مطالعه در مقایسه با سایر پژوهش‌ها، این است که به نظر می‌رسد در بررسی ارتباط تغذیه با متغیرهای روانشناختی، نقش بستر مطالعه بسیار پررنگ

باشد؛ بنابراین پیشنهاد می‌گردد مطالعات همبستگی، مداخله‌ای و مروری بیش‌تری در ارتباط با متغیرهای مورد بررسی در این مطالعه، در مناطق مختلف کشور انجام شود تا بتوان به نحو موثرتری جهت ارتقاء توانمندی سالمندان برنامه‌ریزی نمود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از معاونت محترم پژوهش و فناوری دانشگاه علوم پزشکی مازندران و سالمندانی که در انجام پژوهش حاضر مشارکت نمودند، قدردانی به عمل می‌آید.

References

1. Rafiei H, Faraji M, Ushani E. Communication barriers with elderly patients. Proceedings of the 5th congress of nursing and midwifery cares. Iran University of Medical Sciences 2008; 2-4.
2. Sharifi F, Nazari N, Rahim F, Fakhrzadeh H, Arzaghi SM, Etal. Health status of elderly people in Khuzestan: A cross-sectional study. Iranian Journal of Diabetes and Metabolism 2017; 16(4): 191-200 (Persian).
3. Bahador F, Mahfoozpour S, Masoudiasl I, Vahdat S. A Systematic Review of the Management of Preventive Health Care for the Elderly in the World. Salmand: Iranian Journal of Ageing 2022; 16(4): 592-607(Persian).
4. Sadeghihesari M, Shamsalinia A, Ghadimi R, Navabi N. Concept and risk factors of malnutrition in Iranian elderly population: A review article. Caspian Journal of Health and Aging 2019; 3(2): 1-12 (Persian).
5. Ilali E-A, Loleti HA, Charati JY, Khatir MA. The Relationship between Attachment Styles and Meaning in Life in Elders. Pharmacophore 2019; 10(5): 37-44.
6. Eftekhari Ardebili H, Lashkar Boloki F, Jazayeri A, Ariaei M, Minaei M. Nutritional status of elderly people. Journal of School of Public Health and Institute of Public Health Research 2014; 12(2): 59-68.
7. Leslie W, Hankey C. Aging, nutritional status and health. Healthcare 2015; 3(3): 648-658.
8. Morley JE. Defining undernutrition (malnutrition) in older persons. J Nutr Health Aging 2018; 22(3): 308-310.
9. Feng L, Nyunt MSZ, Gao Q, Feng L, Yap KB, Ng T-P. Cognitive frailty and adverse health outcomes: findings from the Singapore Longitudinal Ageing Studies (SLAS). J Am Med Dir Assoc 2017; 18(3): 252-258.
10. Oraki M, Mehdizadeh A, Dortaj A. The Effectiveness of Self-care Empowerment Training on Life Expectancy, Happiness and Quality of Life of the Elderly in Iranian Elderly Care Centers in Dubai. Salmand: Iranian Journal of Ageing 2019; 14(3): 320-331 (Persian).
11. Molashahri M, Noori Pourlayavali R, Hosseini S, Alikhani M, Rasooli A, Tabatabaei H.

- Comprehensive study of elderly's happiness in Zahedan city. *Aging Psychology* 2015; 1(2): 23-34 (Persian).
12. Pourmoradkohan P, Bakhshian F. The Effectiveness of Brain Gym exercises on Self-esteem in Elderly. *Frooyesh* 2019; 7(10): 297-318.
 13. Amani R. Happiness in the Elderly: The Role of Self-Esteem. *Journal of Aging Psychology* 2015; 2(1): 73-80 (Persian).
 14. Mitra M, Roghieh Noori P, Simin H, Mostafa A, Aras R, Hossein T. Comprehensive Study of Elderly's Happiness in Zahedan City. *Journal of Aging Psychology* 2015; 1(2): 89-100 (Persian).
 15. Attari B, Monirpoor N, Zargham Hajebi M. Role of Aappreciation on Happiness by Mediating Self-Acceptance and Forgiveness in the Elderly. *Positive Psychology Research* 2020; 6(1): 67-82 (Persian).
 16. Aarsalani N, Nobahar M, Ghorbani R, Kia NS, Etemadi M. Nutrition status and its relationship with depression in elderly pepople. *Koomesh* 2017; 19(2): 401-411.
 17. Bakhtiyari F, Foroughan M, Fakhrzadeh H, Nazari N, Najafi B, Alizadeh M, et al. Validation of the persian version of abbreviated mental test (AMT) in elderly residents of Kahrizak Charity foundation. *Iranian Journal of Diabetes and Lipid Disorders* 2014; 13(6): 487-494 (Persian).
 18. Minaei A, Noorzad B, Noorali F. Psychometric properties of Geriatric Depression Scale (GDS) among elderlies in Tehran using multidimensional Rasch model. *Journal of Geriatric Nursing* 2018; 4(3): 0-0.
 19. Vellas B, Guigoz Y, Garry PJ, Nourhashemi F, Bennahum D, Lauque S, et al. The Mini Nutritional Assessment (MNA) and its use in grading the nutritional state of elderly patients. *Nutrition* 1999; 15(2): 116-122.
 20. Hirani V, Mindell J. A comparison of measured height and demi-span equivalent height in the assessment of body mass index among people aged 65 years and over in England. *Age and Ageing* 2008; 37(3): 311-317.
 21. Varsi C, Andersen LF, Koksvik GT, Severinsen F, Paulsen MM. Intervention-related, contextual and personal factors affecting the implementation of an evidence-based digital system for prevention and treatment of malnutrition in elderly institutionalized patients: a qualitative study. *BMC Health Serv Res* 2023; 23(1): 245.
 22. Guigoz Y. The Mini Nutritional Assessment (MNA) review of the literature--What does it tell us? *J Nutr Health Aging* 2006; 10(6): 466-485; discussion 485-487.
 23. Ghazi L, Fereshtehnejad SM, Abbasi Fard S, Sadeghi M, Shahidi GA, Lökk J. Mini Nutritional Assessment (MNA) is Rather a Reliable and Valid Instrument to Assess Nutritional Status in Iranian Healthy Adults and Elderly with a Chronic Disease. *Ecol Food and Nutr* 2015; 54(4): 342-357.
 24. Bakhtiyari F, Foroughan M, Fakhrzadeh H, Nazari N, Najafi B, Alizadeh M, et al. Validation of the persian version of abbreviated mental test (amt) in elderly residents of kahrizak charity foundation. *Iranian Journal of Diabetes and Metabolism* 2014; 13(6): 487-494 (Persian).
 25. Malakouti K, Fathollahi P, Mirabzadeh A, Salavati M, Kahani S. Validation of Geriatric Depression Scale (GDS-15) in Iran. *Research in Medicine* 2006; 30(4): 361-369.
 26. Poorebrahim T, Rasouli R. The effect of group therapy on reducing depression and promoting the meaning of life for elderly women living in nursing homes. *Journal of Applied Psychology* 2006; 4(8): 73-95.

27. Azimi R, Seyedzade F, Ghoohestani S, Daneshfar A. Effect of Body Composition-Related Feedbacks on Physical Activity, Fat Percentage, and Self-Esteem in Young Girls. *Journal of Health* 2016; 7(3): 312-320.
28. Sadeghi N, Ezanlu B. Psychometric Properties of the Persian Version of Adult Sources of Self-esteem Inventory Among Iranian Students. *Practice in Clinical Psychology* 2023; 11(1): 9-22.
29. Argyle M, Martin M, Crossland J. Happiness as a function of personality and social encounters. In Forgas JP, Innes RJM, (eds.). *Recent advances in social psychology: An international perspective*. North Holland: Elsevier; 1989. p. 189-203.
30. Dehshiri G, Akbari Balootbangan A, Najafi M, Moghadamzadeh A. Psychometric Properties of the Oxford Happiness Questionnaire Short Form in University Students. *Educational Measurement and Evaluation Studies* 2016; 5(12): 9-26 (Persian).
31. Hajimirzalian T, Atashpour S, Abedi M, Jafari M. An assessment of the lyubomirsky happiness teaching effectiveness in increasing happiness and life satisfaction in individuals attending Isfahan counseling centers. *European Journal of Psychology and Educational Studies* 2015; 2(1): 7.
32. Taheri Tanjani P, Azadbakht M. Psychometric Properties of the Persian Version of the Activities of Daily Living Scale and Instrumental Activities of Daily Living Scale in elderly. *J Mazandaran Univ Med Sci* 2016; 25(132): 103-112 (Persian).
33. Li W, Yang Y, Li Z, Chen W. Effect of malnutrition and nutritional support to reduce infections in elderly hospitalized patients with cancer: A multicenter survey in China. *Nutrition* (Burbank, Los Angeles County, Calif). 2022; 106: 111894.
34. Mao Y, Wu J, Liu G, Yu Y, Chen B, Liu J, et al. Chinese expert consensus on prevention and intervention for the elderly with malnutrition (2022). *Aging Med* 2022; 5(3): 191-203.
35. Molavi Vardanjani M, Shadi D, Maghsoudi Z, Aghamohamadi M, Kalvandi N. Evaluation of malnutrition status and its related factors in the elderly living in nursing homes of Hamedan province in 1397. *Journal Title* 2018; 4(4).
36. Alizadeh S, Borhaninejad V, Sadeghi R, Khanjani N, Saber M, Abolghaseminejad P. The relationship between healthy lifestyle, Self-esteem, and subjective vitality in the older adults of Sirjan. *Perspectives in Psychiatric Care* 2023; 2023: 5522664.
37. Coffey JK, Warren MT. Comparing adolescent positive affect and self-esteem as precursors to adult self-esteem and life satisfaction. *Motivation and Emotion* 2020; 44(5): 707-718.
38. Scott TL, Masser BM, Pachana NA. Positive aging benefits of home and community gardening activities: Older adults report enhanced self-esteem, productive endeavours, social engagement and exercise. *SAGE Open Med* 2020; 8: 2050312120901732.
39. Sare S, Ljubičić M, Gusar I, Čanović S, Konjevoda S. Self-esteem, anxiety, and depression in older people in nursing homes. *Healthcare* 2021; 9(8): 1035.
40. De Sire A, Ferrillo M, Lippi L, Agostini F, de Sire R, Ferrara PE, et al. Sarcopenic dysphagia, malnutrition, and oral frailty in elderly: a comprehensive review. *Nutrients* 2022; 14(5): 982-989.
41. Niveau N, New B, Beaudoin M. Self-esteem interventions in adults—a systematic review and meta-analysis. *Journal of Research in Personality* 2021; 94: 104131.

42. Yap CC, Mohamad Som RB, Sum XY, Tan SA, Yee KW. Association Between Self-Esteem and Happiness Among Adolescents in Malaysia: The Mediating Role of Motivation. *Psychol Rep* 2022; 125(3): 1348-1362.
43. Sumnegern C, Azerodo Z, Subgranon R, Sungvorawongphana N, Matos E. Happiness among the elderly in communities: A study in senior clubs of Chonburi Province, Thailand. *Jpn J Nurs Sci* 2010; 7(1): 47-54.
44. Ali Montazeri, Sepideh Omidvari, Ali Azin, Afsoon Aeenparast, Katayoun Jahangiri, Jila Sadighi, et al. Happiness among Iranians: findings from the Iranian Health Perception Survey (IHPS). *Payesh* 2012; 11(4): 467-475 (Persian).
45. Esfahani P, Afshin M, Mohammadi F, Arefnezhad M. Prevalence of depression among Iranian elderly: A Systematic review and Meta-analysis. *Journal of Gerontology* 2021; 5(4): 66-77.
46. Ghorbani Dolatabadi M. The mediating role of self-esteem in the Relationship between social support with emotional exhaustion and psychological well-being. *Journal of New Approaches in Educational Administration* 2021; 11(46): 151-170 (Persian).
47. Ryszewska-Łabędzka D, Tobis S, Kropińska S, Wieczorowska-Tobis K, Talarska D. The Association of Self-Esteem with the Level of Independent Functioning and the Primary Demographic Factors in Persons over 60 Years of Age. *Int J Environ Res Public Health* 2022; 19(4): 1996.
48. Moradi S, Hayati M. Self-esteem in Iranian elderly: A review study. *Third National Conference on Psychology, Education and Lifestyle*; Qazvin 2019. (Persian).
49. Alizadeh S, Borhaninejad V, Sadeghi R, Khanjani N, Saber M, Abolghaseminejad P. The Relationship between Healthy Lifestyle, Self-Esteem, and Subjective Vitality in the Older Adults of Sirjan. *Perspectives in Psychiatric Care* 2023; 2023(62): 1-8.
50. Heydari A, Pasha G, Mami S, Ateshpour S. Prevalence of eating disorders and its relationship with self-esteem, self-concept and depression in female students of Ilam University of Medical Sciences. *Knowledge and Research in Applied Psychology* 2006; 7(26): 1-16.
51. Cid A, Ferrés D, Rossi M. Testing happiness hypotheses among the elderly. *Cuad Econ* 2008; 1.
52. Godos J, Grosso G, Ferri R, Caraci F, Lanza G, Al-Qahtani WH, et al. Mediterranean diet, mental health, cognitive status, quality of life, and successful aging in southern Italian older adults. *Exp Gerontol* 2023; 17(5): 112143.
53. Jyväkorpi SK, Urtamo A, Pitkälä KH, Strandberg TE. Happiness of the oldest-old men is associated with fruit and vegetable intakes. *Eur Geriatr Med* 2018; 9(5): 687-690.
54. Yap CC, Mohamad Som RB, Sum XY, Tan SA, Yee KW. Association Between Self-Esteem and Happiness Among Adolescents in Malaysia: The Mediating Role of Motivation. *Psychol Rep* 2022; 125(3): 1348-1362.
55. Amani R. Happiness in the Elderly: The Role of Self-Esteem. *Aging Psychology* 2016; 2(1): 73-80.
56. Nanthamongkolchai S, Tuntichaivanit C, Munsawaengsub C, Charupoonphol P. Factors influencing life happiness among elderly female in Rayong Province, Thailand. *J Med Assoc Thai* 2009; 92(Suppl 7): S8-S12.
57. Lyubomirsky S, Tkach C, DiMatteo MR. What are the differences between happiness and self-esteem? *Social Indicators Research*

- 2006; 78(4): 363-404.
58. Shah SA, Safian N, Ahmad S, Wan Ibadullah WAH, Mohammad ZB, Nurumal SR, et al. Factors Associated with Happiness among Malaysian Elderly. *Int J Environ Res Public Health* 2021; 18(7): 3831.
 59. Pyszczynski T, Greenberg J, Solomon S, Arndt J, Schimel J. Why Do People Need Self-Esteem? A Theoretical and Empirical Review. *Psychol Bull* 2004; 130(11): 435-468.
 60. Othaganont P, Sinthuvorakan C, Jensupakarn P. Daily living practice of the life-satisfied Thai elderly. *J Transcult Nurs* 2002; 13(1): 24-29.
 61. Liu C, Su Y, Jin B. Relationship of the elderly nutrition knowledge and their education level in Nanjing. *Wei Sheng Yan Jiu* 2013; 42(4): 605-609.
 62. Hansen KV. Loneliness among elderly people: Can food and meals change this situation? *Journal of Population Ageing* 2022; 15(3): 413-423.
 63. Kok WE, Haverkort EB, Algra YA, Mollema J, Hollaar VRY, Naumann E, et al. The association between polypharmacy and malnutrition (risk) in older people: A systematic review. *Clin Nutr ESPEN* 2022; 49(9): 163-171.
 64. O'Connell ML, Coppinger T, Lacey S, Arsenic T, McCarthy AL. The gender-specific relationship between nutritional status, physical activity and functional mobility in Irish community-dwelling older adults. *Int J Environ Res Public Health* 2021; 18(16): 8427.